

מסכת יבמות

פרק יג

א. בית שמאו אומרים, אין ממאנו אלא אروسות. ובית הלל אומרים, אروسות וגשויות. בית שמאו אומרים, בבעל ולא ביבם. ובית הלל אומרים, בבעל וביבם. בית שמאו אומרים, בפניו. ובית הלל אומרים, בפניו ושלא בפניו. בית שמאו אומרים, בבית דין. ובית הלל אומרים, בבית דין ושלא בבית דין. אמרו להן בית הלל לבית שמאו, ממאנת והיא קטנה, אפלו ארבעה וחמשה פעמים. אמרו להן בית שמאו, אין בנות ישראל הפקר, אלא ממאנת וממאנת עד שפטגדיל, ותמןו ותנשא:

ב. איזו היא קטנה שארכיה למائון, כל שהשיאוך אמה ואחיך לדעתה. השיאוך שלא לדעתה, איינה ארכיה למائון. רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר, כל תינוקת שאינה יכולה לשמר קדושה, איינה ארכיה למائון. רבי אליעזר אומר, אין מעשה קטנה קלום, אלא כמפחדה. בת ישראל להן, לא תאכל בתרומה. בת מה לישראל,

תאכל בתרומה:

ג. רבי אליעזר בן יעקב אומר, כל עכבה שھיא מן האיש, אבלו היא אשתו. וכל עכבה שיאנה מן האיש, אבלו איננה אשתו:

ד. הממאנת באיש, הוא מفتر בקרובותיה, והיא מفترת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהנה. נטו לה גט, הוא אסור בקרובותיה, והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהנה. נטו לה גט וקוזירה, מאנה בו ונשאת לאחר ונתרמאלה או נתגרשה, מفترת לחזר לו. מאנה בו וקוזירה, נטו לה גט ונשאת לאחר ונתרמאלה או נתגרשה, אסורה לחזר לו. זה הכלל, גט אחר מאון, אסורה לחזר לו. מאון אחר גט, מفترת לחזר לו:

ה. הממאנת באיש ונשאת לאחר וגרשה, לאחר ומאה בו, לאחר וגרשה, לאחר ומאה בו, כל שיצאת הימנו בגט, אסורה לחזר לו. במאון, מفترת לחזר לו:

ו. המגרש את האשה וקוזירה, מفترת ליבם. ורבי אליעזר אוסר. וכן המגרש את היתומה וקוזירה, מفترת ליבם. ורבי אליעזר אוסר. קטנה שהשiae אביה וגתרשה, כיתומה בחמי האב. קוזירה, דברי הכל, אסורה ליבם:

ז. שני אחין נשואין לשתי אחיות יתומות קטנות, ומת בעלה של אחת מהם, יצא משום אחות האשה. וכן שתי חerasות גדולה וקטנה,

מת בעלה של קטנה, יצא הקטנה משום אחותה. מת בעלה של גדולה, רבי אליעזר אומר, מלפניו את הקטנה שתמאן בו. רבנו גמליאל אומר, אם מאנה, מאנה. ואם לאו, פמתין עד שפטגידל, והצא הלו מושם אחותה. רבי יהושע אומר, אי לו על אשתו, ואי לו על ישת אחיו. מוציא את אשתו בגד, ואשת אחיו בחליצה:

ח. מי שהיה נשוי לשתי יהומות קטנות, ומata, ביאתה או חלייתה של אחת מeko פוטרת זרתה. וכן שני שמי חרשות. קטנה וחרשת, אין ביאת אחת מeko פוטרת זרתה. פקחת וחרשת, ביאת הפקחת פוטרת את החרשת, ואין ביאת החרשת פוטרת את הפקחת. גדולה וקטנה, ביאת הגדולה פוטרת את הקטנה, ואין ביאת הקטנה פוטרת את הגדולה:

ט. מי שהיה נשוי לשתי יהומות קטנות, ומata, בא יbam על הראשונה, וחרור ובא על השניה, או שבא אחיו על השניה, לא פסל את הראשונה. וכן שני שמי חרשות. קטנה וחרשת, בא יbam על הקטנה, וחרור ובא על החרשת, או שבא אחיו על החרשת, לא פסל את הקטנה. בא יbam על החרשת, וחרור ובא על הקטנה, או שבא אחיו על הקטנה, פסל את החרשת:

י. פקחת וחרשת, בא יbam על הפקחת, וחרור ובא על החרשת, או שבא אחיו על החרשת, לא פסל את הפקחת. בא יbam על החרשת

וְחַזֵּר וּבָא עַל הַפְּקָדָת, או שָׁבָא אֲחִיו עַל הַפְּקָדָת, פִּסְלָה אֶת הַחֶרֶשֶׁת:

יא. גָּדוֹלָה וִקְטָנָה, בָּא יָבֵם עַל הַגָּדוֹלָה, וְחַזֵּר וּבָא עַל הַקְּטָנָה, או שָׁבָא אֲחִיו עַל הַקְּטָנָה, לֹא פִּסְלָה אֶת הַגָּדוֹלָה. בָּא יָבֵם עַל הַקְּטָנָה, וְחַזֵּר וּבָא עַל הַגָּדוֹלָה, או שָׁבָא אֲחִיו עַל הַגָּדוֹלָה, פִּסְלָה אֶת הַקְּטָנָה.
רַبִּי אֶלְעָזֶר אָמֵר, מִלְּפָדִין הַקְּטָנָה שְׂתִּים אֵין בו:

יב. יָבֵם קָטָן שָׁבָא עַל יְבָמָה קְטָנָה, יָגַדְלוּ זֶה עַם זֶה. בָּא עַל יְבָמָה גָּדוֹלָה, תִּגְדְּלֵנוּ. הַיְבָמָה שְׁאָמְרָה בְּתוֹךְ שֶׁלְשִׁים יוֹם, לֹא נְבֻעַלְתִּי, כּוֹפִין אֶתְךָ שִׁיחָלֵץ לְהָ. לְאַחֲר שֶׁלְשִׁים יוֹם, מִבְקָשִׁים הַיְמָנוּ שִׁיחָלֵץ לְהָ. וּבָזְמָנוּ שֶׁהוּא מַזְדָּה, אֲפָלוּ לְאַחֲר שְׁנִים עֶשֶׂר חַקֵּשׁ כּוֹפִין אֶתְךָ שִׁיחָלֵץ לְהָ:

יג. הַנּוֹדָרָת הַנָּאָה מִיְבָמָה בְּחֵי בָּעֵלה, כּוֹפִין אֶתְךָ שִׁיחָלֵץ לְהָ. לְאַחֲר מִיתָת בָּעֵלה, מִבְקָשִׁין הַיְמָנוּ שִׁיחָלֵץ לְהָ. וְאִם נְתַפּוּנָה לְכָה, אֲפָלוּ בְּחֵי בָּעֵלה, מִבְקָשִׁין הַיְמָנוּ שִׁיחָלֵץ לְהָ: